

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4348

Doknr.
428065

Dato
21-06-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 20. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 657 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 657:

"Kan ministeren oplyse, hvad de nugældende regler er for opkrævning af brugerbetaling på aflastning- og akutpladser i kommunerne?"

Svar:

I det følgende beskrives henholdsvis reglerne for brugerbetaling på aflastnings- og akutpladser.

Opkrævning af brugerbetaling på aflastningspladser

Reglerne om aflastning og betaling herfor fremgår af servicelovens §§ 84 og 161 og bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. efter servicelovens §§ 79, 83 og 84 (betalingsbekendtgørelsen). Reglerne er desuden nærmere beskrevet i afsnit 7 i Vejledning om hjælp og støtte efter serviceloven (vejledning nr. 2 til serviceloven).

Det fremgår af servicelovens § 84, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Kommunen kan endvidere tilbyde midlertidigt ophold til personer, der i en periode har et særligt behov for omsorg og pleje.

Der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager merudgiftsydelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller har en BPA-ordning. Dette følger af servicelovens § 161.

Reglerne om egenbetaling for aflastning bevilget i medfør af servicelovens § 84, fremgår herefter af bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. efter servicelovens §§ 79, 83 og 84.

I forhold til fastsættelse af betaling for tilbud (bekendtgørelsens § 1) fremgår det, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om betaling for tilbud med aktiverende og forebyggende sigte, tilbud om personlig og praktisk hjælp samt aflastning og afløsning (servicelovens §§ 79, 83 og 84). Ved fastsættelsen af betalingen kan som udgangspunkt højst medregnes kommunens

gennemsnitlige, langsigtede omkostninger, der kan henføres til produktion og levering af tilbuddet. Kommunalbestyrelsen fastsætter betalingen for tilbuddet mindst én gang årligt. Bestemmelsen regulerer også, hvordan et eventuelt overskud eller underskud skal indregnes.

I forhold til betaling for personaleomkostninger (bekendtgørelsens § 2) følger det, at kommunalbestyrelsen ikke kan opkræve betaling for omkostninger til personale i forbindelse med, at der ydes hjælp til aflastning og afløsning (servicelovens § 84), hvis borgeren samtidig modtager merudgiftsydelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller har en BPA-ordning.

Af bekendtgørelsens § 3 og § 4 fremgår reglerne for beregning af egenbetaling. Kommunalbestyrelsen beregner modtagerens egenbetaling på grundlag af modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomstgrundlag, når der ydes hjælp til aflastning og afløsning, hvor modtageren ikke samtidig modtager merudgiftsydelse, dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller har en BPA-ordning. Opgørelsen af indkomstgrundlaget er nærmere reguleret i § 3.

Det følger af bekendtgørelsen og tilhørende cirkulæreskrivelse om regulering af betaling for hjælp efter servicelovens § 84, at betaling for aflastning efter servicelovens § 84 pr. 1. januar 2021 udgør 0 kr. pr. time, hvis indkomstgrundlaget er under 2.701 kr. Betalingen udgør 3 kr. pr. time, hvis indkomstgrundlaget er 2.701 - 5.400 kr. Betalingen forhøjes derefter med 1 kr. pr. time for hver 2.700 kr., indkomstgrundlaget overstiger 5.401 kr. Betalingen kan dog ikke overstige 144 kr. pr. time.

Beløbene reguleres hvert år den 1. januar efter lov om en satsreguleringsprocent og afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Kommunalbestyrelsen kan i ganske særlige tilfælde nedsætte eller forhøje den beregnede betaling under hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Det følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Endelig kan det oplyses, at det følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, at ved midlertidigt døgnophold, herunder aflastningsophold, skal den samlede betaling for ydelser om personlig og praktisk hjælp samt aflastning og afløsning (servicelovens §§ 83 og 84) fastsættes således, at den pågældende bevarer et beløb til dækning af husleje og andre omkostninger, der er nødvendige for opretholdelsen af den hidtidige bolig. Kommunalbestyrelsen kan ikke opkræve betaling for bolig ved midlertidigt døgnophold.

Opkrævning af brugerbetaling på akutpladser

Til brug for mit svar angående reglerne for opkrævning af brugerbetaling for akutpladser har jeg indhentet bidrag fra Sundhedsministeriet, der oplyser følgende om kommunale akutpladser:

”Efter sundhedsloven kan kommunerne på baggrund af en lægehenvielse tilbyde borgere ophold på en kommunal akutfunktion, som er en del af hjemmesygeplejen efter sundhedslovens § 138. Her kan formålet være at forebygge forværring af sygdom og at følge op på sygehusets pleje og behandlingsindsats, når patienten efter udskrivelsen fortsat har komplekse pleje- og behandlingsbehov.

Fra 2018 skal kommunerne - for at kunne sige at de har en kommunal akutfunktion - leve op til en række krav til de sygeplejefaglige indsatser, der kan varetages i akutfunktionen. Lever kommunerne ikke op til kravene, er der

altså ikke tale om en akutfunktion men om almindelig hjemmesygepleje. De krav som stilles til kommunerne, er beskrevet i Sundhedsstyrelsens Kvalitetsstandarder for kommunale akutfunktioner i hjemmesygeplejen. Der stilles i kvalitetsstandarderne bl.a. krav til hvilket udstyr, der skal være til stede, personalets uddannelse og kompetenceniveau mv.

Akutfunktionerne er organiseret forskelligt i de enkelte kommuner men typisk som enten udkørende teams eller som akutpladser på en særlig kommunal enhed. Nogle kommuner har begge dele. Når akutfunktionen er organiseret som et akutteam leveres den særlige sygepleje i borgerens eget hjem, herunder i en plejebolig eller på en midlertidig plads efter serviceloven, hvis borgeren fx er på et aflastningsophold.

Når akutfunktionen er organiseret som en akutplads, leveres den særlige sygepleje som en del af opholdet på den pågældende plads. Tilbud om hjemmesygepleje efter sundhedslovens § 138 er vederlagsfri for borgeren. Det gælder også ophold på en kommunal akutplads.

Det fremgår således af bekendtgørelse om hjemmesygepleje, at kost, linned, tøjvask og lignende indgår som en del af det vederlagsfrie tilbud om hjemmesygepleje givet ved en akutfunktion, der er organiseret som en kommunal akutplads.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag